

En anderledes skolestart

Mette Vadstrup har tre børn på Præstemarkskolen i Søften i Favrskov kommune – en dreng på 9 år og tvillingepiger på snart 7 år.

Skolen

Præstemarkskolen i Søften har rullende skolestart og aldersintegreret indskoling (link: [Plokal.pdf](#)). Mette fortæller, at da Rasmus begyndte i skole, var familien blot et halvt år tidligere flyttet til byen. Det havde betydet et skift til ny daginstitution for ham, som heldigvis hurtigt havde fået etableret nye kammeratskaber i børnehaven. Mette oplevede, at børnehaven og skolen tog stort hensyn til deres søn i forbindelse med skolestarten. Han ville meget gerne følges med de kammerater, som han netop havde fået – og de skulle i skole en smule før hans 6 års fødselsdag, som ellers er tidspunktet for skolestart for børn på Præstemarkskolen. Derfor fik Rasmus lov til at begynde tidligt i skole, så han ikke så hurtigt igen skulle til at skabe nye venskaber i børnehaven.

Forældrenes oplevelse

For alle tre børn har det efter Mettes oplevelse været godt, at de ikke skulle begynde i skole som én af en stor flok på 20-28 børn. Børnene føler sig godt tilpas allerede fra den første dag, der er ro på, og makkerordningen gør en stor forskel for det nye barn i klassen. *“På skolen har de været gode til at gøre det at være makker attraktivt for de større børn. Børnene tager makkerrollen meget seriøst, og det er min oplevelse, at det kan forebygge mobning på længere sigt, fordi børnene bliver vant til at forholde sig til børn, som er på et andet niveau end dem selv,”* uddyber Mette Vadstrup.

Familiens tre børn har alle været vurderet skoleparate, da de nåede de 6 år. Rasmus er fagligt stærk, og Mette oplever, at underviserne i den aldersintegrerede indskoling hele tiden har formået at udfordre ham fagligt. Men Mette kunne godt se, at andre børn i gruppen måske var mindre parate til skolens udfordringer. Her oplevede hun imidlertid også, at den aldersintegrerede indskoling var en stor fordel. En dreng i gruppen var måske mindre klar end de andre til at sidde stille, men han blev i indskolingens mødt, hvor han var. Havde han brug for en løbetur, fik han lov til at gå fra, mens de andre arbejdede videre. På den måde synes Mette, at der har været plads og ro til, at man i gruppen kan tage de nødvendige individuelle hensyn. *“Og med det her system skal han nok nå det, han skal. Han kommer jo altid fagligt og udviklingsmæssigt til at følges med nogen, som han er på niveau med,”* forklarer Mette. *“I virkeligheden oplever jeg, at man i de blandede grupper er rigtig gode til at opdage det enkelte barn – netop fordi de er tvunget til at se, hvad det enkelte barn kan. Og er det ikke det, vi som forældre alle ønsker?”* spørger hun videre.

Forberedelse af skolestart

Ca. tre måneder inden skolestart blev forældrene inviteret til et møde på skolen, hvor skolestart og aldersintegreret indskoling blev forklaret. Men forældrene oplevede samtidig, at børnehavens personale var meget godt informeret og kunne tale med både forældre og børn om den forestående skolestart. Alle børn møder sin makker ved besøg på skolen, så de er forberedte på, hvem der skal være deres børnekontakt i den første tid. Makkeren er et ældre barn i den gruppe, som skolestarteren begynder i, og makkerens opgaver er at hjælpe det nye barn med at finde rundt på skolen, finde nogen at lege med osv.

Skolen gjorde også forud for skolestart en del ud af at informere forældrene om, hvad man forventede af dem. Efter Mettes oplevelse er informationen til forældre vigtig. Hun har oplevet naboer give udtryk for usikkerhed på, hvordan det hele kommer til at gå, når de skal sende deres barn i skole. *“Som førstegangsførælder tænker man, om det her med aldersintegreret indskoling overhovedet kan fungere. Men det viser sig jo, at det kan det. Men man skal nok prøve det, før man rigtigt kan se, at det er en fordel,”* forklarer Mette.

Skolestarten

Begge gange med skolestart har for familiens vedkommende været umiddelbart efter sommerferien. Den første dag efter sommerferien samles alle skolens elever i skolegården, hvorefter de går til klasserne. I klassen var der flag, og der stod Velkommen Rasmus på tavlen, Mette og Rasmus' far var med, og Rasmus sad i gruppen sammen med de andre med sin makker ved siden af.

Undervisningen begyndte ret hurtigt, og fordi Rasmus allerede kender skolen og sin makker ret godt, var det ikke nødvendigt med en lang intro om, “at sådan og sådan gør vi her på skolen”. *“Det virkede alt sammen ret udramatisk,”* husker Mette. *“Og fordi vi kun var to hold forældre med den dag, var vores tilstedeværelse ikke så forstyrrende for klassen.”*

Rasmus fik bøger og materialer med hjem på den første dag og blev glad for at få lov til med det samme at tage hul på den del af skolelivet. *“Mine tre børn har alle fløjet hjem og lavet lektier den allerførste dag. Og jeg oplever også, at veninders jævnaldrende børn i andre skoler slet ikke er kommet så langt med læsningen, som mine er,”* fortæller Mette.

Forældresamarbejdet

“Forældresamarbejdet kan godt være svært, fordi man som den eneste nye familie kommer ind i en allerede etableret sammenhæng. Det var dog sværere ved Rasmus' skolestart end ved tvillingernes, fordi skolen ofte tager hensyn til, at søkende får mulighed for at starte i samme klasse, hvis forældrene ønsker det,” fortæller Mette. Derfor er det vigtigt, at forældregruppen er gode til at lave arrangementer og holde forældre kaffe, hvor der f.eks. kan blive gjort en indsats for at få introduceret nye forældre.

Opsummerende forklarer Mette, at den rullende indskoling og den aldersintegrerede indskoling efter hendes mening har væsentlige fordele både på det faglige og på det sociale plan.

På det faglige plan fordi barnet bliver set og vurderet, så det får muligheden for at lære, hvis det har lyst til det. Og på det sociale plan lærer børnene pga. den særlige struktur at tage hensyn til og forstå forskellige menneskers behov og adfærd. De lærer, at det er i orden at være anderledes – både fagligt/socialt og aldersmæssigt. *“Men skolen er også gode til at sætte små ting i gang, som støtter børnene i det at acceptere hinanden. I pigernes klasse har de f.eks. noget, der hedder Ugens Salamander. Hver uge er et nyt barn Ugens Salamander. Og i slutningen af ugen skal de andre børn i gruppen fortælle, hvad de synes, at Ugens Salamander er god til. Barnet får så et diplom med hjem, hvorpå der står, hvad de andre synes, at han/hun er god til. På den måde lærer de at lægge mærke til det positive ved andre mennesker,”* slutter Mette.